

Sinds Tilskyndelse til at vedtage Forslaget. Men det interessante derved er, at de her anerkende, at Vejen til Opgavernes Løsning gaar gennem et godt Samarbejde mellem Tingene. Jeg ønsker at slaa det fast. Det er dog ret rart at have deres egne klare Ord for, at de i dette Øjeblik, da vi staa ved Rigsdagsarbejdets Begyndelse, mene, at det gælder ikke Enevillien, ikke Partidiktaturet, men Samarbejdet mellem Tingene for at naa til de forskellige Opgavers Løsning. Saaledes har Trontalen sagt det, og saaledes sige vi det ved at udtrykke vor Glæde over denne Trontale, og saaledes har jeg tilladt mig udførligt at sige det i Gaar i min Motivering af Forslaget. Det er ikke nogen ny Tale fra dette Tings Side og heller ikke fra Venstres Side, at Arbejdet skal ske netop paa den Maade, at det ikke er det ene Ting, der dominerer det andet, at det ikke er det ene Parti, der dikterer det andet Parti Betingelserne. Vi have hørt det af afdøde C. Berg i Firserne, da han talte om at bøje Villierne sammen i fælles Beslutning. Vi have hørt det af den forhenværende Konseilspræsident, det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer), i hans udmærkede Tale i 1904, hvilken Tale jeg vil anbefale ærede Medlemmer at læse, den er det værd. Den daværende Konseilspræsident udtalte, at vi vilde forhandle fra Regeringens Side, fra dette Tings Side med de modstaaende Anskuelse, med Landstinget, om Enkelthederne. Selvfølgelig, hvor der er Tale om demokratiske Mærkesager, hvor der er Tale om de rene store og klare Linier, maa det hævdes, at disse skulle ikke udviskes. Kærnepunkterne skulle fastholdes, men om Detailerne maa der være Beredvillighed til Forhandling.

Dette er Regeringens og Venstre-reformpartiets Standpunkt, men det var det, de Herrer angreb os for under Valgene. De sagde, at vi, fordi vi stillede os saadan, stræbte hen mod Forliget, og derved udkastede de en Mistanke imod os. De udkastede imod os Beskyldninger for, at vi eftertragtede noget, som var et Brud med det, Vælgerne ventede af os. Nu staa vi imidlertid ved Samlingens Begyndelse, og Valgtummelen er forbi, og nu høre vi de Herrer erklære, at det just er det rette at søge Samarbejde, et godt og frugtbart Samarbejde mellem Tingene. Det er godt, de sige det. Men saa maa de sikkert ogsaa tage en Maske ind paa andre Kanter, de kunne ikke blive ved at tale med to Tunger.

De Herrer staa altsaa i Virkeligheden saaledes, ikke efter deres tidligere Handlinger, ikke efter deres Udtalelser paa Møderne, ikke efter deres Presses daglige Udtalelser, men efter deres Udtalelser i Forslaget her, at vi ere ganske enige. Men saa vil jeg sige, at dermed er den næste Passus i deres Forslag en Overflødighed. Det er ørkesløst og unyttigt for dette Ting at gaa op til Hans Majestæt Kongen og sige, at vi ville vedtage den almindelige kommunale Valgret, men vi ville modsætte os, at der samtidig knyttes et Tilbageskridt til det betydningsfulde Fremskridt. Det er ganske unyttigt. Trontalen sigter til det Forslag, som vi alle kende, og som ligger for os her paa Bordet. Der gives ikke i Trontalen nogen Antydning af, at man fra Regeringens Side er forberedt paa eller tilsigter at knytte et Tilbageskridt til Fremskridtet. Der staa heller ikke noget i Trontalen om, at man fra Regeringens Side forudsætter, at Folketinget er stærkt begærligt efter at knytte et Tilbageskridt til Fremskridtet. Men hvilken Anledning have vi da til at gaa op til Hans Majestæt Kongen og sige: Vi ville have det Forslag, Trontalen bebuder, men vi ville ikke have noget Tilbageskridt knyttet til Fremskridtet? Hvis det skulde være nødvendigt for Folketingets Vedkommende her at udtale det, vilde det være nødvendig samtidig at gennemgaa et helt Arkiv af Lovforslag og sætte vore Anmærkninger baade her og der og sige: Vi ville nok det, men vi ville ikke det osv. Saa vilde vi ikke kunne nøjes med at anmode Tingets Formand og Viceformænd om at overbringe denne Adresse, saa bleve samtlige de Herrer Forslagsstillere nødte til at gaa med derop, thi det vilde blive en betydelig Byrde at bære op til Hans Majestæt Kongen paa Amalienborg Slot, hvis vi skulde gaa saaledes i Detailler.

Dernæst hedder det, efter at de Herrer have gennemgaaet de forskellige Lovgivningsemner i Trontalen: „idet Folketinget desuden mener Øjeblikket kommet til, at de store sociale og humane Opgaver, hvis Løsning Tiden kræver, optages til Behandling og Afgørelse.“ De Herrer stiller dette Dokument op for os som et Eksempel paa, hvad der skal gøres for at kaste Lys over Landet, men det vilde dog være rart, om de samtidig forklarede os, hvad de mene med disse dunkle Ord. Hvad er det for Opgaver, hvad er det, der sigtes til, naar man vil præcisere et Standpunkt overfor Hans Majestæt Kon-